

JVC poprvé s miniledkami

LCD MINI LED TELEVIZOR JVC LT-55VGM9435

19 990 Kč

Když jsem v minulém čísle psal, že LCD televizorů s technologií podsvícení Mini LED v poslední době přibývá jako příslovečných hub po dešti, ani jsem netušil, že toto konstatování za pár dní potvrdí další model, který do redakce doputoval. Dává nám na srozuměnou, že dalším výrobcem, který už má podsvícení Mini LED i v obvyklé kombinaci s vrstvou kvantových bodů takřikajíc na repertoáru, je i turecký Vestel, což se zhmotnilo mj. právě i do tohoto modelu JVC, protože tuto tradiční značku Vestel v rámci licenční smlouvy už řadu let používá.

V modelové řadě s Mini LED/QLED provedením se vyrábějí televizory s velikostmi obrazovek od 43 do 65" (109 až 164 cm), podle informací tuzemského prodejce se ale pro náš trh počítá pouze s velikostmi 55 a 65" (139 a 164 cm). Model, kterým se budeme zabývat, má dnes asi nejoblíbenější velikost 55" (úhlopříčka 139 cm), která je optimální pro většinu běžných obytných prostor. Obraz je už dost velký, aby poskytoval divákům velkoplošný zážitek, ale ještě se dokáže dobře popasovat s vlastnostmi běžného televizního signálu, který na výrazně větších obrazovkách, řekněme 75" (190 cm) a více, působí vesměs neostře, s horším rozlišením potřebných detailů, což platí i pro HDTV vysílání

(1920 × 1080 bodů), o SD (tzv. standardní rozlišení, 720 × 576 bodů) nemluvě. Všechny dnešní televizory s obrazovkami 4K sice mají algoritmy pro přepočítání nižších rozlišení na jejich nativní standard, ale už naši předkové dobře věděli, že ne každý materiál je pro pletení biče vhodný a zde je tomu v mnoha případech podobně... Ale abychom se vrátili k našemu tématu, obě u nás dostupné velikosti této řady lze označit za univerzální, využitelné pro různé zdroje signálu.

Jak tedy plyne z už naznačeného, přijímač LT-55VGM9435 má obrazovku podsvícenou miniaturními diodami, která pro tvorbu barev obsahuje i vrstvu kvantových bodů. Výrobce typ obrazovky neuvádí, podle všeho by se ale

mělo jednat o VA (Vertical Alignment, vertikálně uspořádané kapalně krystaly). Podsvícení zajišťuje v této velikosti celkem 1008 miniaturních diod rozdělených na 168 oddílů samostatně ovladatelných systémem lokálního řízení stmívání (Local Dimming). Maximální jas obrazovky (10 % plochy) dosahuje 1100 nitů, provozní jas se pak pohybuje okolo 500 nitů. Deklarována je podpora režimů vysokého dynamického rozsahu (HDR) Dolby Vision, HDR10 a HDR10+. Obrazový signál je nativně zpracováván v 8bitové hloubce, ke škále polotónů blízké deseti bitům se pak dostává pomocí známé technologie FRC (Frame Rate Control) produkující chybějící odstíny rychlým přebliknutím sousedních barev. Samozřejmě, že k dispozici je i trojice základních tunerů pro digitální pozemní, satelitní a kabelový příjem, doplněná o analogovou variantu uplatnitelnou možná v jiných regionech. Obnovovací frekvence obrazu je 50/60 Hz.

Poměrně zajímavě je řešena zvuková reprodukce: pod obrazovkou je pevně připojena zvuková lišta překrytá šedou tkaninou s dopředu směřujícími reproduktory (výkon 2 × 15 W), vzadu, zhruba uprostřed, pak vyúsťuje hlubokotónový subwoofer (12 W). Jak je dnes už téměř povinné, mezi podporovanými zvukovými formáty nechybí ani Dolby Atmos, logicky reprodukován v mantinelech možností zmíněného hardwarového řešení.

Designu televizoru dominuje orámování boků obrazovky poměrně masivní kovovou lištou ve stříbrné barvě, při čelním pohledu je ale tloušťka rámečku zhruba jen dvoumilimetrová.

(23 690 Kč)

(19 990 Kč, S&V 8/24); LG 55QNED866

Rivalové: TCL 55C765

Povrch obrazovky můžeme označit za polomatný, takže reflexy světelných zdrojů z okolí na jeho ploše jsou poměrně omezené. Pro běžnou instalaci na stole, skříňce a podobném nábytku slouží pár noh s poměrně snadnou montáží (jistí je po dvou šroubech), pro umístění na zeď obvyklé závitů systému VESA na zadní straně (400 × 200 mm). Rozteč noh má ale jen jednu variantu, vzdálenost je cca jeden metr, což klade jisté rozměrové nároky na nábytek, na který lze televizor postavit (dvě polohy nabízí až větší, 65" model).

Všechny konektory jsou umístěny v hluboké boční „kapse“ na levé straně zádi (z pohledu diváka). Jejich sestava obsahuje trojici vstupů HDMI (2.1), dva porty USB (2.0), optický digitální zvukový výstup, LAN pro kabel domácí počítačové sítě a nechybí ani minijack pro kabelová sluchátka, což, myslím, nejdne uživatel ocení, tím spíše, že tento výstup je už často opomíjen. To ovšem nebrání možnosti použít i sluchátka bezdrátová. Komplet doplňují anténní přípojky (po jedné pro pozemní/kabelový a satelitní příjem) a čtečka dekodérů Common Interface pro placené programy (kabel, satelit). Všechny přípojky (s výjimkou napájení ze sítě) jsou vedeny rovnoběžně s plochou obrazovky, takže ani při nástěnné instalaci televizoru by s vedením kabelů neměl nastat problém. Prostor konektorů lze také zakrytovat, aby de facto splýnul s desénem zadní strany.

Ovladač s vyhledáváním

Obvyklým příslušenstvím přijímače je dálkový ovladač ve standardním provedení, které známe už z předchozích modelů této značky. S televizorem ovladač komunikuje i po Bluetooth, na úvod instalace je proto třeba obě zařízení spárovat, což je díky nákrese, který se zobrazí, zcela snadné (současné přidržení dvou tlačítek). Jednotka je poměrně velká a obsahuje jak sekci numerických tlačítek, tak kolébkové ovladače zvuku a vzestupné/sestupné volby televizních stanic, nechybí ani tlačítka pro vypnutí zvuku, ovládání reprodukce multimediálních souborů, či klasická barevná „teletextová“ tlačítka, dnes využívaná hlavně pro hybridní vysílání HbbTV. Centrální část zaujímá klasický kruhový čtyřsměrný ovladač pro pohyb v nabídkách, v rozích doplněný o voliče programového průvodce, vstupu do menu a tlačítka Zpět a Exit. Nechybí ani volba zabudovaného mikrofону, který lze využít pro hlasové vyhledávání. To funguje bezproblémově i v češtině, výsledky se ale rekrutují pouze z obsahu portálu YouTube. Ze streamovacích služeb mají na ovladači svá přímá tlačítka Netflix, YouTube, Prime Video a Disney+.

Dvě cesty k úpravám

Podrobnější vysvětlení si zaslouží funkce nastavování a individuálních úprav provozu přijímače, které na ovladači obstarávají dvě tlačítka: s ozubeným kolečkem („velké“ menu) a s nápisem MENU. V prvním případě (ozubené kolečko) jde o vstup do kompletní nabídky a dodejme, že stejný symbol je dostupný i na obrazovce, na domácí stránce. Po jeho aktivaci se nejprve v pravém horním rohu obrazovky otevře okénko obsahující kromě účtu a dalšího ozubeného kolečka pro samotný vstup do všech nabídek i rychlý přístup k volbě vstupů, spuštění spořiče obrazovky, nastavení obrazu a zvuku, sítě a zařízení Bluetooth, což ještě doplňuje Přístupnost (samostatná kapitola v menu) s volbami pro uživatele se zrakovými či sluchovými problémy. Pokud potvrdíme ozubené kolečko, otevře se menu Nastavení rozčleněné do celkem deseti kapitol – Název zařízení, Kanály a vstupy, Obraz a zvuk, Síť a internet, Účty a přihlašování,

Ochrana soukromí, Aplikace, Systém, Dálkové ovládání a příslušenství, Návod a zpětná vazba. K obsahu, vcelku zřejmému, jen několik poznámek: například kapitola Kanály, možná trochu překvapivě, neobsahuje možnost úpravy jejich seznamu. Ta je součástí karty Seznam kanálů, kterou vyvolá tlačítko „OK“ na dálkovém ovladači, kde se aktivuje červeným „teletextovým“ tlačítkem. (Mimochodem, podobně „schovanou“ mají úpravu seznamu předvoleb i televizory Samsung.) Také funkci

návratu televizoru do výchozího továrního nastavení je potřeba trochu hledat – najdeme ji v kapitole Systém a v jejím oddíle O zařízení.

Ale zpět k možnostem úprav nastavení přijímače pomocí dálkového ovladače. Druhou variantou přístupu k úpravám představují rychlé volby, které se zobrazí v podobě pásu ikon při spodní straně obrazu po stisku tlačítka MENU. Nazývá se Možnosti TV a zahrnuje volbu zdroje, nastavení obrazu a zvuku, obrazovky (formátu obrazu), napájení (režimy vypnutí), karty CI, rodičovské kontroly a pod označením Pokročilé možnosti najdeme volbu titulků, jazykových verzí zvuku, jazyk teletextu (nelekněte se, že je jako výchozí nastavena baskičtina), volby pro HbbTV, či zadání, zda se po zapnutí přijímače má objevit posledně sledovaný kanál, nebo domácí obrazovka systému Google TV. Poslední položkou Možností TV je pak znovu ozubené kolečko „velkého“ menu.

Android jak jej známe

Systémem nastavení televizoru jsme se už vlastně dostali k řídicímu softwaru přijímače, tedy jeho operačnímu systému. Tím je opět Google TV, zde ve verzi 11. Také zde nás nic nového nečeká, opět je jedním z prvních kroků úvodní instalace (i v ostatních bodech standardní) volba, zda má být nainstalována Google TV, nebo Běžná TV. Rovněž nechybí dnes už obvyklá možnost provádět instalaci televizoru mobilním telefonem (pomocí aplikace Google Home).

V případě Běžné TV nejsou k dispozici především aplikace z databáze Google Play. Na domácí stránce pak najdeme formou obdélníkových ikon vstup do televizního vysílání (Živá TV), do seznamu vstupů a do menu (to má na stránce dokonce dvě ikony vedoucí k témuž). Z dalších možností pak o řádek níže najdeme streamovací služby Netflix, YouTube a Prime Video, dále elektronický manuál,

Na zadní straně je kromě prostoru pro konektory i výstup zvuku subwooferu.

multimediální přehrávač MMP, ECO Dashboard (stránka s různými úspornými režimy), volbu System Speed Up (vyčištění mezipaměti) a webový prohlížeč. Jeho domácí stránka je opět plná neodstranitelných odkazů bez sebemenší snahy o nějakou místní lokalizaci, volit lze jen v internetových vyhledávačích. Zhruba třetina stránky dole pak patří poli pro přechod ke Google TV, pod více než sebevědomým heslem „Zábava, kterou máte rádi“... Tentokrát i v „běžném“ režimu můžeme využívat videoportál YouTube, což Google TV u některých konkurenčních značek neumožňuje; ovšem s jistými omezeními, především absencí individuálních preferencí, např. odběru zvolených kanálů – to už je možné jen po registraci.

Většina uživatelů ale nejspíš sáhne po variantě instalace Google TV, obzvláště pokud mají i telefon s Androidem a účet u Googlu tak stejně mají. Dodejme, že kromě úvodní instalace je přechod z režimu Běžné TV na Google TV kdykoliv možný i z domácí stránky systému. Samozřejmě opět následuje povinný souhlas s uživatelskými podmínkami (vždy si kladu otázku, proč je prezentován jako nějaká volba), narazíme zde ale i na některé funkce, kde na výběr máme – jde o souhlas se sdílením adresy a provozních dat (které si Google přeje dostávat údajně kvůli „vylepšování služeb“). V rámci instalace jsme také dotázáni, které streamovací služby chceme nainstalovat, ne-logicky pak působí, že systém nakonec stejně nainstaluje i ty, které jsme nezvolili (a nazve je „Vaše aplikace“...). Domácí stránka televizoru

v režimu Google TV logicky vyhlíží o dost jinak, než v režimu Běžná TV. Jen zcela nahoře je obdobná řádka obsahující aktivní účet, domácí stránku (tedy návrat k ní) a položky Aplikace, Knihovna, Vyhledávání a Nastavení (Menu). Knihovna slouží např. pro uložení zakoupených pořadů, Vyhledávání nabízí písemnou i hlasovou formou, ozubené kolečko pak logicky otevírá vstup do kompletního „velkého“ menu (k němuž se můžeme dostat i dálkovým ovladačem). Aktivací volby Aplikace se otevře podstránka s řádkem předinstalovaných aplikací, stejných, jaké jsou i na domácí stránce, a vyhledávací řádkou, doplněnou o výběr podle kategorií. Opět lze hledané pojmy kromě psaného zadání volit i hlasem. Ze zajímavých položek můžeme opět jmenovat multimediální KODI, tuzemské internetové televize včetně O2 TV (zatím stále v původní podobě, i když v době zkoušek už byla tato platforma převedena do podoby Oneplay – lze tedy předpokládat, že i aplikace se v dohledné době změní), početná je nabídka her, včetně bezplatných. Další položky pak najdeme pod označením Aplikace z ostatních mých zařízení a ještě

Vybrané aplikace a hry. Už u předchozích setkání s televizory vybavenými Google TV jsem se podívoval, že v rubrice „z mých zařízení“ se objevily i aplikace, které se na žádných „mých zařízeních“ nenacházejí, ani tam nikdy nebyly (přičemž do této kategorie mohou zahrnout jen mediální centrum Nvidia Shield, případně mobilní telefon) – třeba streamyngy Rakuten, Crunchyroll či TV Cast i pár dalších... Na stránce pak následují ještě další výběry – Streamování hudby, Zábavní aplikace (ty jsou zastoupeny dokonce dvakrát, vždy s jiným obsahem) a Zásadní hry. Co znamená ono „zásadní“, jsem, pravda, nepochopil...

Ale zpět na základní domácí stránku Google TV. Té dominuje o něco níže situovaný pás velkých obdélníkových odkazů na filmy a seriály nabízené platformou Prime Video. Tato nabídka nijak nesouvisí s tím, zda tuto službu využíváme, na stránce je „natvrdo“; důvod asi bude v tom, že její provozovatel si to prostě u Googlu zaplatil.

O řádek níže je pás už obvyklých kruhových ikon čtrnácti položek zahrnující jak nejznámější streamovací služby (Netflix, YouTube, YouTube Music, Disney+, Prime Video, Apple TV, Max), tak i méně známé (iQIYI) a některé funkční volby a režimy (mediální přehrávač MMP, Živá TV, ECO Dashboard, elektronickou uživatelskou příručku, System Speed Up, webový prohlížeč), doplněné možností změnit pořadí odkazů na řádce. S možností odstranění nepotřebných se zde, bohužel, nepočítá. K přidání dalších položek z rozsáhlé databáze Google Play slouží už zmíněná volba Aplikace na horní řádce.

Pod pásem s ikonami aplikací následuje řádka Pokračovat ve sledování s některými „rozkoukanými“ pořady – podle jakého klíče sem systém tyto odkazy dává, jsem nepochopil; některá videa zde totiž jsou, jiná – také „rozkoukaná“ – nikoliv. O řádek níže následuje další nabídka streamovací služby, tentokrát Apple TV, stejně je pak provedená i následující série odkazů na videa z YouTube. Konečně poslední položkou domácí stránky, tedy pokud kurzorem sjedeme zcela dolů, je odkaz na webový prohlížeč. Ten je zde zastoupen třemi výraznými obdélníkovými ikonami odkazujícími na stránky Facebooku, YouTube a Wikipedie. Asi příliš nepřekvapí (ale ani nepotěší), že tyto odkazy opět nelze zaměnit,

Kladem nožek podstavce je snadná montáž, nedostatkem jen jedna, poměrně široká rozteč (cca 1 metr), neumožňující postavit televizor na užší stolek či skříňku.

třeba za takové, které nejčastěji používáme. Pátrání po takové možnosti jsem věnoval docela dost času, ale marně. Sluší se dodat, že to je problém Googlu, nikoliv výrobce televizoru.

Jak jsem už uvedl, obsah domácí stránky na ní samé neupravíme, ale současná verze Google TV umožňuje položky, které nepotřebujeme (především streamovací služby, jež nevyužíváme) ze stránky odstranit. Jen pro to musíme vstoupit do menu, konkrétně do kapitoly Aplikace. Zde lze většinu aplikací odinstalovat, nebo (u těch, které mají u Googlu nějaké výsadní postavení – Prime Video, Netflix, YT Music) je alespoň vypnout. Obojí vede k tomu, že z domácí stránky zmizí jak příslušná ikona, tak i pruhy s doporučeními konkrétních pořadů. To je jednoznačně kladem, protože vzhled stránky si můžeme upravit podle osobních preferencí a položky, které nepotřebujeme, zde nebudou zabírat místo.

Jak hraje

Pokud chceme maximální obrazovou kvalitu, pak stejně jako u všech ostatních současných televizorů si musíme trochu pohrát s nastavením obrazu v menu. Televizory jsou z výroby

povinně nastaveny na minimální energetickou spotřebu, a to samozřejmě není s kvalitativními požadavky v souladu. Především je třeba se podívat na Režim obrazu, Nastavení podsvícení, případně vyzkoušet různou úroveň jednotlivých parametrů (Podsvícení, Jas, Kontrast). V rámci Pokročilých nastavení stojí za pozornost úprava stupně intenzity lokálního řízení jasu (Local Dimming) a Lokálního řízení kontrastu či volby odstínu pleti a dalších možností. Mezi volitelnými režimy je i speciální funkce MJC (Motion Judder Compensation), která má za cíl zlepšit plynulost pohybu v obraze tím, že redukuje trhání a rozmazání obrazu při rychlých pohybech, například ve sportovních přenosech nebo akčních scénách. A pro úplnost dodám, že volba Blue Stretch slouží k posílení modré složky obrazu, což u některých scén může zvýšit dojem kontrastu a zlepšit podání detailů. Pro specializovaná využití ve funkci monitoru je pak dobré nepřehlédnout samostatné režimy pro hry a pro PC (obojí rovněž trochu schované v podkapitole Pokročilých nastavení).

Jak jsem už zmínil, velikost obrazovky je poměrně shovívavá k reprodukci detailů a ostrosti televizního signálu, takže použitelné jsou v jejím podání i stanice s jen standardním rozlišením, což ale neznamená, že se nevyplatí preferovat programové varianty s převahou stanic v HD rozlišení. Filmy s HDR obsahem televizor reprodukuje v poměrně dobré kvalitě, jas má solidní výkon i pro lesklé, zářivé objekty a v rámci LCD kategorie obstojí i podání kritické černé a hlubokých stínů. Na obojím má nesporně zásluhu výkonnější a lokálně ovladatelnější systém podsvícení Mini LED.

Samozřejmě, že televizor jsem opět podrobil zkoušce speciálních testovacích videí a sekvencí. Ta nám prozradila, že přijímač oproti firemním modelům s klasickým podsvícením mnohem lépe zvládá scény náchylné ke vzniku halo efektu, klasicky třeba světlé „aury“ okolo bílých titulků na černém pozadí, nebo jiného výrazného světlejšího objektu v tmavém okolí. Naopak podání pohybu je opět spíše průměrné, okolo výrazných kontrastních útvarů (nápisů na etiketách „jedoucích“ lahví) vznikají zdvojené kontury, mohou se tvořit i čárkované siluety či moiré u jemných pohybujících se struktur. Nicméně je třeba připomenout, že podobně si v těchto situacích vede většina televizorů této cenové kategorie. Naopak ke kladům JVC patří fakt, že podélně běžící text je zobrazen poměrně plynule, což ne každý model zvládá.

Bezespornu i díky hardwarové konstrukci je výkon zvukového systému lepší než u většiny cenově srovnatelných konkurentů, dobrá je například srozumitelnost mluveného slova a také svým výkonem akustický systém bez potíží obsáhne i větší místnost. Celkově tedy jde z hlediska obrazové i zvukové reprodukce o standardní výkon klasického představitel Mini LED LCD přijímačů střední cenové třídy. Tedy kategorie slušně se rozrůstající...

Petr Žák

Konektory jsou na zadní straně uloženy tak, že ani při nástěnné montáži nebudou překážet.

PARAMETRY

obrazovka	LCD 55"/139 cm, Mini LED podsvícení, 1008 diod ve 168 zónách; 3840 × 2160 bodů (UHD)
jas	maximální 1100; provozní 500 nitů
tuner	DVB-T/T2(HEVC)/DVB-C/DVB-S/S2, analog
datové služby	teletext; EPG; HbbTV; web
HDR	Dolby Vision, HDR10, HDR10+
přípojky	3× vstup HDMI (2.1, ARC, CEC), 2× USB (2.0), digitální audiovýstup (S/PDIF optický), LAN (RJ45), výstup pro sluchátka (minijack), anténa DVB-T/T2/C, anténa DVB-S/S2, 1× CI+
bezdrát. konektivita	Bluetooth/Wi-Fi
zvukový výkon	2.1 42 W (2× 15 W, subwoofer 12 W); Dolby Atmos, DTS:X, DTS Virtual:X, DD AC3
spotřeba	pohotovost: 0,5 W; 1000 h: 77 kWh
rozměry (š × v × h)	123,5 × 75,5 × 8 cm
hmotnost	20 kg
web	jvc-tv.cz

HODNOCENÍ

- +** součástí televizoru je i integrovaná zvuková lišta; Android TV se zajímavými aplikacemi (KODI, O2 TV/OnePlay, VLC); možnost použít bezdrátová i kabelová sluchátka
- moiré u pohybujících se jemných struktur; jen jedna pozice pro nohy podstavce vyžadující poměrně širokou podložku

obraz	zvuk	výbava	obsluha
STEREO VERDIKT			
velmi dobrý			